

[Lone Dybkjær]

Derfor synes jeg, at en vigtig side af også en dansk indsats må være, at man prøver at kigge på disse ting, sådan at Parlamentet bliver en mere troværdig instans, når det drejer sig om kontrol af forbruget af EU-midler. Og dér er de som sagt ikke for gode i øjeblikket.

Jeg er altså enig med de ordførere, der har sagt, at det vil være godt, at Parlamentet går stærkere ind, men jeg bliver også nødt til at tilføje, at så bliver Parlamentet nødt til at være en anelse bedre selv med hensyn til pengeforbrug. Her tænker jeg også på, at meget kan man sige om Parlamentet, men det har jo været meget optaget af at bruge alle de midler, der er blevet stillet til rådighed for Fællesskabet f.eks. inden for et år, hvor man vel kan sige, at en dansk lovgivende forsamling ikke nødvendigvis siger, at alle pengene skal bruges. Vi kan jo altid nævne nogle partier, der kan være forargede over, at ikke alle penge er brugt, men det er dog kun enkeltstående eksempler. Man kan sige, at Parlamentet faktisk bør være sin opgave mere voksen i retning af at sige, at man ikke behøver at bruge alle pengene, hvis det nu viser sig, at der ikke er fornuftige opgaver til det, eller at det er klogere at bruge nogle færre penge.

Med disse ord vil jeg slutte med endnu en gang at rose regeringen for indsatsen og sige, at jeg håber, at man følger nøje, hvad der sker, og at man følger op med nye forslag, hvis det viser sig ikke at være tilstrækkeligt.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er lidt interessant med ordet svig. Det bruger vi jo ikke så meget til daglig. Det leder faktisk tanken hen på vores børnelærdom, hvor det hedder om en person, at der var ikke noget svig i ham, en person, hvori der ikke var svig. Det var selvfølgelig meget positivt sagt; men det samme kan så åbenbart ikke siges om EU-systemet på det her punkt.

Derfor må vi vel sige, at det er meget relevant, at vi får denne debat i dag og får gjort noget ved dette svigproblem – svindel eller bedrageri, eller hvad vi nu ellers kan kalde det – for vi går jo ind for størst mulig åbenhed i EU-systemet, og så må det også gælde på det område, at der er åbenhed omkring økonomien og brugen af de store pengemidler.

Den 24. marts udkom Kommissionens årsrapport for 1993 om status for beskyttelse af

Fællesskabets økonomiske interesser. Rapporten har ikke nogen tal på omfanget af svig, men derimod på antallet af uregelmæssigheder; en ikke ringe del af uregelmæssighederne må dog forventes at dække over svig. Rapporten viser, at der har været flere uregelmæssigheder i 1993 end i 1992, når det gælder tilskud til den fælles landbrugspolitik. Medlemslandene har i hvert fald rapporteret mere end en fordobling i værdien af uregelmæssighederne. Når det gælder strukturfondene og toldområdet, har der ikke været konstateret en væsentlig stigning.

Tallene kan selvfølgelig fortolkes. De kan enten betyde, at omfanget af svig har været stigende, når det gælder landbrugsordningerne, og uændret på de andre områder, eller også betyder de, at man har været bedre til at komme svig til livs, når det gælder landbrugsordningerne, end på de andre områder. Jeg er mest tilbøjelig til at tro det sidste. Indførelsen af det indre marked kan have ført til problemer med at omlægge overvågningsindsatsen fra de indre til de ydre grænser.

Men det er i hvert fald vigtigt, at EU gør en ekstra indsats for at komme svig med EU's midler til livs. Ansvaret for at bekæmpe svig ligger hovedsagelig hos medlemslandene. Det er også dem, der har midlerne til at gennemføre politikken. Kommissionen har i sin strategi imod svig lagt vægt på at øge koordinationen og udvekslingen af data på områder mellem EU og medlemslandene. Strategien er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, men på det område ser jeg gerne en større grad af centralisering.

Det kan være et problem, hvis det hovedsagelig er medlemslandenes ansvar at kontrollere brugen af EU's midler i de enkelte lande. Det gør det nødvendigt, at EU's institutioner, især Kommissionen, i højere grad kontrollerer ved hjælp af stikprøver og inddrages for at overvåge, om landenes kontrol med midlerne er effektiv nok. Kommissionen har allerede taget fat på dette problem ved at ansætte mere personale. Kommissionen må bruge flere ressourcer til dette arbejde efter vores mening.

Det er vigtigt, at der er tilstrækkelig kontrol ved EU's ydre grænser, og derved forhindres, at varer ulovligt indføres i området. Her tænker jeg specielt på narkotika, som er et stigende problem. I den seneste tid har det i medier-